

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Kondra a soudců JUDr. Igora Pařízka a Mgr. Šárky Petrové ve věci

oprávněného: **Elektro Jansa s.r.o.**, IČO: 067 10 719
sídlem Generála Svobody 16, 550 01 Broumov
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Jiřím Špeldou
sídlem Šafaříkova 666/9, 500 02 Hradec Králové

proti

povinnému: **BTV PRO s.r.o.**, IČO: 084 65 169
sídlem Generála Svobody 14, 550 01 Broumov
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Reichlem
sídlem Dříteč 155, 533 05 Dříteč

o exekuci k vymožení 152.000 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na částečné zastavení exekuce

k odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 19. července 2023 č. j. 19 EXE 75/2023-78

takto:

Usnesení okresního soudu se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud zamítl návrh povinného ze dne 22. 3. 2023 na částečné zastavení exekuce ohledně vymožení 76.963,32 Kč.

Proti usnesení podal povinný odvolání. Namítal, že napadené usnesení je nepřezkoumatelné, neboť okresní soud se podrobněji nezabýval důvodností jím vznesené námitky započtení vůči vymáhané částce učiněné 10. 2. 2023 v rozsahu 76.963,20 Kč z titulu vrácení neprodaného či vadného zboží a neprovedl k tomu jím navržené důkazy. Navrhl proto, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Oprávněný ve vyjádření k odvolání navrhl, aby krajský soud napadené usnesení potvrdil a ztotožnil se s okresním soudem v jeho skutkových i právních závěrech. Poukázal na to, že povinný vůbec neprokázal své tvrzení o tom, že by měl vůči oprávněnému určitou a konkrétní pohledávku ve výši 76.963,20 Kč, kterou mohl 10. 2. 2023 započíst na vymáhanou částku.

Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o.s.ř.) po zjištění, že odvolání je přípustné (§ 201 o.s.ř.), obsahuje všechny podstatné náležitosti (§ 205 o.s.ř.) a je podáno osobou oprávněnou a včas (§ 201 a § 204 o.s.ř.), projednal odvolání u jednání (§ 254 odst. 8 ve spojení s § 269 odst. 2 o.s.ř.). Přezkoumal napadené usnesení v mezích, ve kterých se odvolatel domáhal jeho přezkoumání (§ 212 o.s.ř.) a přihlížel přitom i k důvodům, které nebyly v odvolání uplatněny (§ 212a odst. 1 o.s.ř.). Odvolání neshledal opodstatněným.

V projednávané věci krajský soud zcela sdílí správné skutkové i právní závěry okresního soudu, na základě nichž návrh povinného na zastavení exekuce zamítl. Pro stručnost může plně odkázat na precizní a výstižné, až vyčerpávající odůvodnění napadeného usnesení (zejména v bodech 15 až 19), s nímž se naprosto ztotožňuje, prakticky k němu nemá co dodat a snad jen k odvolacím námitkám povinného uvádí následující.

Předně krajský soud nesouhlasí s povinným v tom, že by napadené usnesení bylo nepřezkoumatelné. Měřítkem toho, zda rozhodnutí soudu prvního stupně je či není přezkoumatelné ve smyslu § 219a odst. 1 písm. b/ o.s.ř., nejsou požadavky odvolacího soudu na náležitosti odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně, ale především zájem účastníků řízení na tom, aby mohli náležitě použít v odvolání proti tomuto rozhodnutí odvolací důvody. I když rozhodnutí soudu prvního stupně nevyhovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly – podle obsahu odvolání – na újmu uplatnění práv odvolatele (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2013 sp. zn. 29 Cdo 2543/2011, uveřejněný v jeho Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 100/2013).

Z tohoto pohledu je napadené usnesení plně přezkoumatelné pro krajský soud i oba účastníky, neboť jednak z něj bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, proč došlo k zamítnutí návrhu na zastavení exekuce, a jednak povinný jakožto odvolatel proti němu brojí způsobilými odvolacími důvody. Povinný navíc nepřezkoumatelnost usnesení zjevně a nepřiléhavě zaměňuje s kritikou věcných, skutkových a právních závěrů okresního soudu co do neprovedení dalšího dokazování ohledně vznesené námitky započtení (pro její neurčitost a nejistotu). To je ale výslovně odůvodněno v bodech 16 až 18 napadeného usnesení. Nelze tudíž uvažovat, že by tyto důvody v napadeném usnesení chyběly a založily by tím jeho nepřezkoumatelnost.

Dále má krajský soud za to, že okresní soud správně postupoval ve smyslu jím příléhavě zmíněné, aktuální judikatury Nejvyššího soudu jednak dle jeho rozsudku ze dne 9. 9. 2020 sp. zn. 31 Cdo 684/2020 uveřejněného v jeho Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 37/2021 (v obecné rovině týkající se určitosti započtení pohledávky) a jednak dle jeho usnesení ze dne 27. 4. 2022 sp. zn. 20 Cdo 459/2022 (týkajícího se otázky započtení pro účely exekuce). Dle nich námitka započtení uplatněná až na konci nalézacího řízení, či dokonce až jako obrana v exekučním řízení, ob stojí pouze v případě, bude-li aktivní (započítávaná) pohledávka zcela nepochybná (nebude-li nutné k jejímu zjištění provádět žádné složitější dokazování).

Z tohoto pohledu okresní soud uvažoval naprosto správně, když se rozhodl neprovést dokazování týkající se prokázání výše a existence pohledávky namítané povinným k započtení vůči vymáhané pohledávce. A to právě pro její nejistotu a neurčitost ve smyslu § 1987 odst. 2 o.z., což by si vyžádalo náročné, rozsáhlé a složité dokazování svědeckými výpověďmi za situace, kdy z listinných důkazů předložených povinným nelze ani minimálně dovodit existenci určité a vzájemné pohledávky vůči oprávněnému. Nadto povinný ani netvrdil, jaká konkrétní tvrzení týkající se započítávané pohledávky by měla být výsledkem svědků prokázána, tím spíše v situaci, kdy navržení svědkové zjevně nebyli oprávněni jednat za oprávněného, ani povinného.

Na tomto místě povinný přehlíží, že nová právní úprava započtení v § 1987 odst. 2 o.z. (oproti právní úpravě předchozí) stanoví výslovný, zvýšený požadavek na určitost (výši) a jistotu (existenci) pohledávky směřující ke vzájemnému započtení. Podle dosavadních tvrzení povinného a oprávněného, i výsledků dosud provedeného dokazování, je však nejen výše, ale především existence započítávané pohledávky velmi sporná a pochybná, tj. v žádném případě se nejedná o pohledávku zcela nepochybnou ve smyslu poslední citovaného usnesení Nejvyššího soudu.

Naopak se jedná o pohledávku, ohledně zjištění (prokázání) nejen její existence (primárně), ale i výše (sekundárně) by bylo nutno provádět další rozsáhlé a složité dokazování, což se přičítá nejen shora popsané judikatuře, ale i základním principům exekučního řízení včetně nové právní úpravy

týkající se započtení. Okresní soud proto postupoval správně, když se rozhodl další dokazování neprovádět a návrh povinného na zastavení exekuce zamítl.

Současně ale okresní soud postupoval správně i potud, že provedl předložené listinné důkazy a umožnil účastníkům se k nim vyjádřit, tj. svůj závěr o tom, že k prokázání existence a výše započítávané pohledávky je nutno provést náročné dokazování má oporu v dosud provedených důkazech a (protichůdných) tvrzeních účastníků. Jinak řečeno, nelze uvažovat, že by si okresní soud pro tento svůj závěr neopatřil alespoň základní skutkový podklad, resp. že by se námitkou započtení bez dalšího vůbec nijak nezabýval.

Se zřetelem k výše uvedenému tudíž krajský soud podle § 219 o.s.ř. napadené usnesení jako ve výroku věcně správně potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení rozhodne soudní exekutor, případně exekuční soud ve zvláštním režimu dle § 88 a násl. e.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání jen za splnění podmínek daných § 237 a násl. o.s.ř., přičemž přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení u Okresního soudu v Náchodě a rozhoduje o něm Nejvyšší soud se sídlem v Brně.

Hradec Králové 15. listopadu 2023

JUDr. Karel Kondr v. r.
předseda senátu